

עמ"מ 1673/15

בית המשפט הצבאי לערעורים

בפני כב' הנשיא: אל"ם נתנאל בנישו**המערער: יעקוב נעים עבד אלמנעם זעאריר, ת.ז. xxxxxxxxxxxxxxxx (חברון)**

(באמצעות ב"כ עו"ד אשרף אבו סנינה)

נגד**המשיבה: התביעה הצבאית (באמצעות ב"כ סרן אילן רויזמן)**

ערעור על החלטת ביהמ"ש הצבאי בעופר (בפני כב' השופט סא"ל אייל נוך)

בתיק מס' 1128/15 מיום 16.02.15

(הערעור נדחה)

תאריך הישיבה: 21 באפריל 2015, ב' באייר התשע"ה.

החלטה

זהו ערעור הסנגוריה על החלטת ביהמ"ש קמא לאשר את מעצרו המנהלי של המערער, תוך קיצור תקופתו בחודש, לשם בחינת האפשרות להעמידו לדין. ביהמ"ש הבהיר כי קיצור זה אינו מגביל את שיקול דעתו של המפקד הצבאי להאריך את המעצר המנהלי לפי הצורך.

בהמשך להחלטה זו הוגשה בקשה לעיון חוזר אשר נדחתה על ידי ביהמ"ש קמא. על אף שגם בפניי הצדדים הרחיבו בנוגע לבקשות אלה, מאחר שהתביעה הצבאית לא הגישה ערעור על ההחלטה ולאור העובדה שאני מקבל את הסברי התביעה בנוגע לחוסר האפשרות להעמיד את המערער לדין, אין מקום לדין רחב יותר בסוגיה זו.

על כן, עלינו לבחון את הצדקת מעצרו המנהלי של המערער, בהתאם לטענותיהם של הצדדים ובהסתמך על המידע המודיעיני הקיים בעניינו.

אך בטרם נעמוד על טענות הצדדים, יש להזכיר כי המערער נתון במעצר מנהלי מאז 15.06.14 וכי מעצר זה הוארך מעת לעת, כאשר תקופת המעצר הנוכחית הייתה אמורה לפוג ביום 13.06.15.

בערעור תקף הסגור את החלטת ביהמ"ש קמא לאשר את המעצר המנהלי. הסגור טען כי המערער נעצר בעקבות אירוע חטיפתם ורציחתם של שלושה נערים ישראלים, אירוע אשר הסתיים זה מכבר, כך שהמתיחות הביטחונית ששררה אז פסה.

עוד טען הסגור כי נפל פגם בהתנהלות התביעה, אשר הגישה את הזכ"דים לעיון ביהמ"ש באיחור רב.

הסגור הוסיף כי פעילות המערער בארגון "שבכת אנין אלקיד אלאעלאמיה" אינה יכולה להוות עילה למעצר מנהלי, שכן אין מדובר בהתאחדות בלתי מותרת.

מנגד, טענה התביעה כי המערער הציג מסוכנות שחייבה את מעצרו.

עיינתי במידע המודיעיני בעניינו של המערער וזה מלמד על פעילותו הענפה במסגרת ארגון החמאס והארגונים המסונפים לו.

בעניין זה יש לחדד כי כאשר עסקינן בראיות מנהליות למסוכנות עתידית, אין חובה כי מסוכנות זו תנבע מפעילות החוסה תחת כנפיו של ארגון שהוכרז כהתאחדות בלתי מותרת. אמת המידה למעצר מניעתי הינה במסוכנות האישית העלולה לצמוח מאי הצרת צעדיו של אדם, בין אם הוא פועל במסגרת מאורגנת ובין אם לאו, בין אם פעילותו קשורה לארגון שכבר הוכרז כאסור ובין אם ארגון זה מלמד על פי מטרותיו כי טמונה בו סכנה.

בעניינו, המערער עוסק בפעילות ארגונית אשר נועדה לחזק את ארגון החמאס וארגונים הקשורים אליו, גם אם אלה עטו על עצמם שמות שנועדו לבדל אותם מהארגון. ודוקו, גם אם נבודד את פעילות המערער קשורה באופן ישיר לארגון החמאס בלבד, הרי שדי בה להצדיק את מעצרו המנהלי של המערער. זאת ועוד, הסיכון הטמון בשחרור המערער שריר וקיים גם לעת הזו, ללא כל קשר לאירוע החטיפה והרצח אליו התייחס הסגור.

בנסיבות אלו הגעתי למסקנה כי החלטת המפקד הצבאי, אשר זכתה לאישור ביהמ"ש קמא, ראויה ואני דוחה את הערעור.

ניתנה היום, 21 באפריל 2015, ב' באייר התשע"ה, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

נשיא

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

נתנאל בנישו 54678313-1673/15

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה